

BY ZNAĆ CHRYSTUSA I MOJE MIEJSCE W NIM

RAMY WYZNAWANIA WIARY

Gdzie znajduje się Chrystus dzisiaj?

Nasze miejsce w Chrystusie

Wstawiennictwo Chrystusa za Kościół

Wolny przystęp do Boga, a wyznanie wiary

Ramy poprawnego wyznawania wiary

Przemiana wewnętrznego człowieka

- **Gdzie znajduje się Chrystus dzisiaj?**

- W obecnym czasie JEZUS ZNAJDUJE SIĘ W DWÓCH MIEJSCACH:

→ po chwalebnej śmierci i zmartwychwstaniu został

wzięty do Nieba i zasiadł po prawicy Boga Ojca:

Mk. 16:19 - „Po rozmowie z nimi (uczniami) Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.”

→ **na Ziemi Jezus mieszka przez Ducha Świętego w swoim Ciele, którym jest Kościół**

1Kor. 12:27 - „Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi członkami.”

Kol. 1:18 - „I On jest Głową Ciała - Kościoła.”

- Jezus będący Głową zarządza z Nieba swoim Ciałem na Ziemi, a więc również każdym jego członkiem

- **Nasze miejsce w Chrystusie**

Ef. 2:4-7 - „A Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował **w.5** - i to **nas umarłych** na skutek występków, **razem z Chrystusem przywrócił do życia.**

Łaską (bowiem) jesteście zbawieni.

w.6 - **RAZEM TEŻ WSKRZESIŁ I RAZEM POSADZIŁ W NIEBIOSACH W CHRYSTUSIE JEZUSIE,**

w.7 - Aby w nadchodzących wiekach bezmiar bogactwa Jego łaski, wykazać na dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie.”

- Paweł pokazuje nam FAKT ZJEDNOCZENIA Z CHRYSTUSEM,

wierzących ludzi wszystkich wieków, którzy identyfikują się z Nim,

JAKO SWOIM OSOBISTYM ZBAWICIELEM:

- Gdy Jezus szedł na krzyż i umierał na nim, wszyscy wierzący w Chrystusa byli tam razem z Nim (**dar usprawiedliwienia**)

- Gdy Chrystus zmartwychwstał, wszyscy wierzący razem z Nim zmartwychwstali (**dar życia wiecznego**)

- Gdy Chrystus zasiadł po prawicy Ojca, wszyscy wierzący razem z Nim tam zasiedli (**dar królowania, panowania**)

Rz. 5:17 - „Jeżeli bowiem przez przestępstwo jednego śmierć zakrólowała, z powodu jego jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i **dar sprawiedliwości**, królować będą (**dar królowania**) w życiu (**dar życia wiecznego**) z powodu Jednego - Jezusa Chrystusa.”

- Naturalny umysł nie potrafi przyjąć prawd tutaj wymienionych

- Również wierzący, aby mogli w pełni korzystać z darów zbawienia, powinni przemieniać swoje myślenie poprzez poszukiwanie objawienia Bożego, bo wprowadzenie tych darów w życie, dokonuje się przez wiarę

**WIERZĄCY W CHRYSTUSA JAKO USPRAWIEDLIWIONY PRZEZ BOGA,
POWINNIEN DOŚWIADCZAĆ ŻYCIA I PANOWANIA BOŻEGO W SWOIM ŻYCIU**

Ef. 1:20-23 - „Wykazał On (Ojciec) ją w Chrystusie (siłę Jego potęgi w działaniu), gdy **wskrzesił Go z martwych i posadził po swojej prawicy w Niebiosach,**

w.21 - **PONAD WSZELKĄ ZWIERZCHNOŚCIĄ I WŁADZĄ, I MOCĄ, I PANOWANIEM, I (PONAD) WSZELKIM INNYM IMIENIEM WZYWANYM** nie tylko w tym wieku (czasie), ale i w przyszłym.

w.22 - **I WSZYSTKO PODDAŁ POD JEGO STOPY**, a Jego dał jako Głowę ponad wszystkim - Kościołowi,

w.23 - **który jest Jego Ciałem, Pełnią (Wypełnieniem) Tego (Ojca), który napełnia (sobą) wszystko we wszystkim (wszelkimi sposobami)."**

- **KOŚCIÓŁ JAKO CIAŁO CHRYSTUSA:**

- **Ma imię Jezusa, które jest ponad wszelkie imię (Flp. 2:9-11)**

→ pozycja autorytetu - w imieniu Jezusa

- **Ma wszystko pod swoimi stopami**

→ pozycja władzy

- **WIERZĄCY JAKO CZŁONEK CIAŁA CHRYSTUSA:**

- **Króluje w swoim życiu** przez wiarę w imię i w imieniu Jezusa

- **Nikt ani nic, co jest nazwane, nie jest w stanie pokonać wierzącego**, który ufa Chrystusowi (jest w Nim), ponieważ wszystko znajduje się pod jego stopami (okoliczność, problem, demon, choroba, itp.).

- **Zwycięstwo, o którym tu jest mowa, polega na pozostaniu wiernym Bogu i Jego obietnicom, bez względu na okoliczności, do końca naszego ziemskiego życia**, na prowadzeniu uświęconego życia, pełnego świadectwa o Chrystusie w każdych warunkach, również ekstremalnych - być może do utraty życia włącznie **(1J. 5:4), (Ap. 12. 11).**

- **UWAGA:**

- Niektórzy królowanie w życiu odnoszą głównie do otrzymania błogosławieństw powodzenia w życiu doczesnym, które zawiera zdrowie, dobrobyt materialny oraz ogólnie dobre samopoczucie. Jest to błędne i wybiórcze spojrzenie na Pismo.

- Tak, Bóg błogosławi wierzącym, jednak wielkość tego błogosławieństwa jest różna i zależna od wielu czynników.

- Pamiętajmy, że **WIERZĄCY KONCENTRUJĄ SIĘ NA PIERWSZYM MIEJSCU NA WYPEŁNIANIU WOLI BOŻEJ, A NAGRODY**

SPODZIEWAJĄ SIĘ DOPIERO W PRZYSZŁYM ŻYCIU i nie dążą, jak niewierzący, do otrzymania nagrody w tym życiu. Szukają najpierw Królestwa Bożego, wiedząc, że **O WSZYSTKO, CO JEST POTRZEBNE DO ŻYCIA, ZATROSZCZY SIĘ BÓG (Mt. 6:25-34), (1Tm. 6:6-10).**

BY WYKORZYSTAĆ POZYCJĘ W CHRYSTUSIE, TRZEBA ZNAĆ CHRYSTUSA I SVOJĄ POZYCJĘ W NIM!

- **Wstawiennictwo Chrystusa za Kościół**

Hbr. 9:24 - „Chrystus bowiem *wszedł nie do Świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej, ale wszedł do samego nieba, ABY TERAZ UKAZAĆ SIĘ DLA NAS PRZED OBLICZEM BOGA.*”

Hbr. 8:1-2 - „A sednem (tego), co mówimy (jest to, że): *Takiego mamy Arcykapłana, który zasiadł po prawicy tronu Majestatu w Niebiosach,*

w.2 - *JAKO SŁUGA ŚWIĄTYNI I PRAWDZIWEGO PRZYBYTKU zbudowanego przez Pana, a nie przez człowieka.*”

Hbr. 9:11-12 - „Ale *Chrystus, zjawiwszy się jako Arcykapłan dóbr przyszłych, przez większy i doskonalszy, i nie ręką - to jest na tym świecie - uczyniony Przybytek,*

w.12 - *ani przez krew kozłów i cielców, lecz PRZEZ WŁASNĄ KREW WSZEDŁ RAZ NA ZAWSZE DO ŚWIĄTYNI, ZDOBYWSZY (ZNALAZŁSZY) WIECZNE ODKUPIENIE.*”

Hbr. 7:24-26 - „Ten właśnie, ponieważ trwa na wieki, *ma kapłaństwo nieprzemijające.*

w. 25 - Przeto i *ZBAWIAĆ (RATOWAĆ) MOŻE CAŁKOWICIE TYCH, KTÓRZY PRZECZ NIEGO ZBLIŻAJĄ SIĘ DO BOGA, bo ZAWSZE ŻYJE, ABY SIĘ WSTAWIAĆ ZA NIMI.*

w.26 - Takiego bowiem *potrzeba nam było Arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielnego od grzeszników, wywyższonego ponad Niebios.*”

- CHRYSTUS MOŻE ZAWSZE ZBAWIAĆ LUB RATOWAĆ TYCH,

KTÓRZY PRZECZ NIEGO ZBLIŻAJĄ SIĘ DO BOGA, PONIEWAŻ:

- Raz na zawsze wszedł z własną krwią, jako Arcykapłan i Sługa, do prawdziwej, niebiańskiej Świątyni, zbudowanej przez Boga, a nie człowieka, gdzie zasiadł po Jego prawicy
- Ma kapłaństwo nieprzemijające, bo **zawsze żyje i wstawia się za nami**
- Będąc wywyższonym ponad Niebios, ma najwyższą władzę i moc oraz imię ponad wszelkie imię - na zawsze

- **Wolny przystęp do Boga, a wyznanie wiary**

Ef. 3:12 - „W Nim (w Chrystusie)

MAMY SWOBODNY (ŚMIAŁY) PRZYSTĘP (DO BOGA)

w ufności przez wiarę w Niego (w Chrystusa).”

Hbr. 4:14-16 - „Mając więc Arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez Niebios, Jezusa, Syna Bożego, TRZYMAJMY SIĘ MOCNO WYZNANIA.

w.15 - Nie takiego bowiem mamy Arcykapłana niezdolnego współczuć naszych słabości, lecz doświadczonego we wszystkim na (nasze) podobieństwo, z wyjątkiem grzechu.

w.16 - *PRZYBLIŻMY SIĘ WIĘC Z UFNOŚCIĄ (SWOBODNIE, ŚMIAŁO) DO TRONU ŁASKI, ABYŚMY OTRZYMALI MIŁOSIERDZIE I ZNALEŻLI ŁASKĘ DLA POMOCY WE WŁAŚCIWYM CZASIE.*”

Hbr. 10:19-23 - „MAJĄC WIĘC, BRACIA, ODWAGĘ (SWOBODĘ) DO WEJŚCIA DO ŚWIĄTYNI

przez krew Jezusa,

w.20 - które (to wejście Jezus) odnowił (poświęcił ponownie) dla nas, jako drogę nową i żywą, przez zasłonę, to jest przez ciało swoje,

w.21 - i (mając) Kapłana wielkiego nad Domem Boga,

w.22 - PODCHODŹMY Z SERCEM SZCZERYM (PRAWYM), W PEŁNEJ WIERZE,

POKROPIENI W SERCACH (OCZYSZCZENI) OD ZŁEGO SUMIENIA I OBMYSI NA CIELE WODĄ CZYSTĄ.

w.23 - TRZYMAJMY NIEWZRUSZONE WYZNANIE nadziei, bo wierny (godny zaufania) jest Ten, który dał obietnice.”

- WYZNANIE (gr. homologia):

→ mówienie tego samego; wyznawanie zgodne ze słowem lub świadectwem kogoś innego (Boga)

→ a więc wyznawanie tego wszystkiego, co już usłyszeliśmy od Boga i jeszcze usłyszemy, dotyczącym wiary (co mamy) i nadziei (czego się jeszcze spodziewamy)

- WARUNKI WYSŁUCHANEJ MODLITWY (w imieniu, czyli we wstawiennictwie Jezusa):

- Trzymać się mocno wyznania

- Podchodzić do Boga w modlitwie należy:

- śmiało, odważnie (z ufnością), swobodnie (z otwartością)

- z sercem:

- szczerym (prawym)

- pełnym wiary

- czystym od złego sumienia

→ tzn. wolnym od poczucia winy - wskutek usprawiedliwienia otrzymanego darmo oraz prowadzenia sprawiedliwego życia przed Bogiem

- obmyci na ciele wodą czystą

→ co reprezentuje sprawiedliwe czyny - wskutek ukrzyżowania siebie samego (obmycie na ciele) i przyjęcia słowa wiary (woda czysta)

MODLITWA Z WŁAŚCIWEJ POZYCJI W CHRYSZCIE SPRAWI, ŻE MODLITWA ZOSTANIE WYSŁUCHANA I OTRZYMAMY MIŁOSIERDZIE I ŁASKĘ W ODPOWIEDNIM CZASIE

- „PODCHODŹMY” (**Hbr. 10:22**) OZNACZA TEŻ, ŻE MOŻEMY BYĆ „ODDALENI”:

- Gdy nasze WYZNANIE NIE JEST ZGODNE z naszym miejscem w Chrystusie

→ z poczucia winy

→ z powodu grzechu (zrodzeni z Boga nie powinni grzeszyć):

- powinniśmy wyznać grzech i przyjąć przebaczenie (**1J. 1:9**)

→ z powodu kłamstwa szatana, że zgrzeszyliśmy:

- podczas zamieszania w sercu, powinno się zbliżyć do Boga, a nie uciekać, by szczerze dowiedzieć się prawdy OD BOGA o stanie naszego serca (naturalna reakcja poczucia winy, to ucieczka, skrywanie, izolacja)

→ z niezrozumienia jeszcze właściwej pozycji w Chrystusie jako Nowego Stworzenia

→ powinniśmy dalej rozważać Pismo i prosić Boga o objawienie tego, co nam zostało darowane w Chrystusie

- Powinniśmy **DAŻYĆ DO STAŁEGO PRZEBYWANIA** w Miejscu Najświętszym Świątyni w Chrystusie, a więc nie opuszczania jej, aby nie było potrzeby ponownego przybliżania się (jesteśmy Świątynią Ducha Świętego (1Kor. 6:19))

→ Jest to prowadzenie poprzez Ducha Świętego świadomego, uświęconego życia, w nieustannym kontakcie z Bogiem

→ Według (Ef. 1:20+2:6), każdy wierzący już znajduje się po prawicy Ojca w Chrystusie, jako dar od Boga, w związku z dziełem krzyża, **choć może jeszcze nie prowadzić życia odpowiadającego tej pozycji**

„PRZYBLIŻANIE SIĘ” JEST TEŻ UPODABNIANIEM SIĘ DO CHRYSTUSA

• Ramy poprawnego wyznawania wiary

1) Wyznawanie wiary z umysłu nie zbawia - jedynie wyznawanie z serca

Rz. 10:9-10 - „Jeżeli więc **ustami swoimi wyznasz**, że Panem jest Jezus, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych zostaniesz zbawiony.
w.10 - Bo **SERCEM WIERZY SIĘ** ku usprawiedliwieniu, a (**USTAMI**) **WYZNAJE SIĘ** ku zbawieniu.”

**WIARA WYCHODZĄCA Z CZŁOWIEKA USTAMI POCHODZI Z SERCA,
BO SERCEM WIERZY SIĘ, A NIE UMYSŁEM**

- PRZYPOMNIENIE:

Rz. 10:17 - „Przeto **wiara (jest) ze słuchania**, zaś słyszenie przez Słowo Chrystusa (inni: Boga).”

- Aby wiara mogła powstać w sercu, trzeba usłyszeć głos Ducha Świętego, który objawia Słowo Boże, którego podstawowym źródłem jest biblia
- Należy gorliwie czytać, rozważać, zatrzymywać i wykonywać objawione Słowo
- Słowo Boże aktywuje w nas Życie Boże, czyli Boże myśli, słowa i uczynki
- Niewiara pojawia się, gdy jeszcze „niedostatecznie” znamy naszego Pana

2) Wyznawanie wiary jest zgodne z Pismem Świętym

Joz. 1:8 - „Niech ta Księga Prawa **NIE ODSTĘPUJE od twych ust. ROZWAŻAJ JĄ w dzień i w nocy, abys ŚCIŚLE SPEŁNIAŁ wszystko, co w niej jest napisane, bo tylko WTEDY POWIEDZIE (poszczęści) CI SIĘ i będziesz rozumny (roztropany).”**

- Mamy stale rozważać Pismo w swym sercu, w każdym możliwym czasie - bez względu na to, czy je aktualnie czytamy, trzymając biblię w ręku, czy nie
- Gdy rozważane Słowo zamieszka już w naszym sercu, będziemy wypowiadali i czynili rzeczy zgodne z wiarą i wtedy nam się powiedzie

3) Prawdziwe wyznawanie wiary pochodzi z natchnienia Ducha Świętego

DUCH ŚWIĘTY NIE PORUSZA SIĘ W ŻYCIU POZA SŁOWEM PISANYM,
ALE WE WŁAŚCIWYM, DUCHOWYM ROZUMIENIU PISMA
PISMO JEST NARZĘDZIEM OD BOGA, ABYŚMY POZNAWALI AUTORA TYCH KSIĄG,
KTÓRE ZRESZTĄ ON SAM NAM OBJAWIA, ZA POŚREDNICTWEM DUCHA ŚWIĘTEGO

- OSTRZEŻENIE → NADUŻYCIE PISMA ŚWIĘTEGO:

- Chociaż wiara powinna być zgodna z Pismem, to jednak jest wiele niedojrzałych chrześcijan, również przywódców, którzy zbyt szybko, publicznie, **Z NIEWŁAŚCIWYCH MOTYWACJI (pycha)**, wyznają wersety **bez głębokiego duchowego zrozumienia. W sposób literalny, dosłowny i powierzchowny**, nie znając wystarczająco Autora, niewłaściwie dzielą się z innymi wierzącymi i **źle nauczają (2Kor. 3:6)**. Zaspokajając **grzeszne ambicje bycia pierwszym, znanym lub tym, który ma rację (3J. 9)**, **wykłócają się** często, **wprowadzają** innych **w błąd**, przez co **robią** niepotrzebne **zamieszanie i podziały** w Ciele Jezusa Chrystusa **(1Kor. 1:10-13)**.

1Kor. 11:19 - „Zresztą nawet muszą być wśród was stronnictwa (odłamy), żeby uwidocznili się (ci), którzy są wypróbowani (sprawdzeni).”

J. 10:27 - „Moje owce słuchają Mego głosu, a Ja znam je i idą (one) za Mną.”

J. 10:5 - „Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych.”

- **Jeśli ktoś nadużywa Pismo Święte, nie znaczy to, że nie jest zbawiony!**
- Wiele młodych w wierze chrześcijan, poszukując Prawdy, może ulec zagubieniu, często „z pomocą” innych chrześcijan, przedstawiających się jako ci, którzy lepiej wiedzą i mają „prawdę”
- **WIERZĄCY POKORNEGO SERCA UMIEJĄ ROZPOZNAĆ** owce Jezusa Chrystusa, jak również **GŁOS JEZUSA CHRYSTUSA W BOŻYM KOŚCIELE, W POWOŁANYCH PRZEZ NIEGO PASTERZACH (Ef. 4: 11-13)**

- DUCH ŚWIĘTY W NOWYM STWORZENIU:

- Bóg stwarzając człowieka pragnął mieć z ludźmi bliską, rodzinną relację, i to nie z przymusu, ale z właściwych motywacji - abyśmy Go kochali, poznając Jego wielką miłość do nas, którą objawił w Jezusie Chrystusie.

Rz. 8:14 - „Albowiem ci, którzy *dają się prowadzić Duchem Boga*, są Synami Bożymi.”

Flp. 2:13 - „Albowiem to *Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania, ku (Jego) upodobaniu (woli).*”

- Wierzący, który jest synem Bożym (córką), zgadza się ze swoim Niebiańskim Ojcem, chce być Mu posłuszny, bo poznał Go i wie, że Ojciec ma zawsze rację, jest pełen dobroci i łaski

- **Jak długo wierzący zgadza się z prowadzeniem Ducha Świętego, jest pod wpływem łaski Bożej**, otrzymuje pomoc Bożą w każdym chceniu i działaniu. **Stan taki jest stanem zjednoczenia z Bogiem**, takim, że wierzący wie, które pragnienia, myśli i czyny pochodzą od Boga

GDY JESTEŚMY PODDANI DUCHOWI BOGA - JEGO WOLA ŁĄCZY SIĘ Z NASZĄ

MADROŚCIĄ JEST TRWAĆ W SŁOWIE I POSŁUSZEŃSTWIE DUCHOWI ŚWIĘTEMU!

MY PEŁNIMY CZYNY, KTÓRE BÓG PRZYGOTOWAŁ W CHRYSZCIE PRZED ZAŁOŻENIEM ŚWIATA (Ef. 2:10)

JEŚLI GODNIE REPREZENTUJESZ SWOJEGO OJCA - BÓG ODBIERA CHWAŁĘ. GDY KIEDYŚ STANIESZ PRZED BOGIEM, WTEDY TY ODBIERZESZ CHWAŁĘ.

- POKORA JEDNOCZY NAS Z BOGIEM:

1P. 5:5-6 - „Wszyscy zaś wobec siebie wzajemnie *przyobleczcie się w pokorę*.

Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym daje łaskę.

w.6 - *UPOKÓRZCIE (UNIŹCIE) SIĘ WIĘC POD MOCNĄ RĘKĄ BOGA, ABY WAS WYWYŻSZYŁ W STOSOWNEJ CHWILI.*”

- Bóg obdarza łaską ludzi pokornych, to znaczy takich, którzy Bogu poddają swoje życie i w życiu nie mają swoich własnych dróg, poza Bożymi

BÓG WYWYŻSZA TYCH LUDZI, KTÓRZY WYWYŻSZAJĄ BOGA!

- Prawda ta jest szczególnie ważna i pomocna dla wierzących powołanych do służby dla wielu ludzi (służba apostołska, prorocza, ewangelisty, nauczyciela, pasterza, itp.), ponieważ mają oni szczególną odpowiedzialność przed Bogiem, ze względu na duchowy wpływ na większą liczbę ludzi (autorytet dany od Boga)

Mt. 11:28-30 - „*PRZYJDŹCIE do Mnie wszyscy, którzy UTRUDZENI I OBCIĄŻENI jesteście, a Ja dam wam odpocząć.*

w.29 - *Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem łagodny i pokorny (uniżony) sercem, a znajdziecie wypoczynek dla dusz waszych.*

w.30 - *Albowiem jarzmo moje jest przyjemne (pożyteczne), a moje brzemie (ciężar) lekkie.*”

- Gdy życie wierzącego jest ciężkie i pełne zmagają, przyczyną tego stanu może być, że nie znajduje się on w woli Bożej. Jeśli zauważy swoje oddalenie od Boga, powinien pokutować i nawrócić się, by zacząć pełnić wolę Boga
- Pan Jezus daje odpocznienie, wszystkim przychodzącym do Niego obciążonym ludziom, to znaczy takim, którzy zrzucają swoje ciężary na Niego (**1P. 5:7**), a biorą do swojego życia jarzmo wykonania Bożej woli, które jest lekkie i przyjemne

**JAK BÓG UWALNIA CZŁOWIEKA OD JEGO CIĘŻARÓW?
- NAKŁADAJĄC MU SWOJE CIĘŻARY!**

- NIE OGRANICZAJMY BOGA! - Z BOGIEM WSZYSTKO JEST MOŻLIWE!

1Sm. 10:6-7 - „*I zstąpi na ciebie Duch Jahwe i będziesz prorokował wraz z nimi (prorokami)*

i ZMIENISZ SIĘ W INNEGO CZŁOWIEKA.

w.7 - *Gdy ci spełnią się te znaki, UCZYŃ, CO ZDOŁA TWA RĘKA, gdyż Bóg będzie z tobą.*”

- Gdy Duch Święty zstępuje na człowieka, staje się on „INNYM CZŁOWIEKIEM”, pełnym ponadnaturalnych zdolności, potrzebnych do wypełnienia jego powołania (Bożej woli). Wtedy Bóg jest w nim „*sprawcą i chcenia, i wykonania*” (**Flp. 2:13**), tak, że w zakresie swojego powołania „*czyni, co chce, a Bóg jest z nim*”

(**w.7** - „UCZYŃ, CO ZDOŁA TWOJA RĘKA”)

- Podobnie w Chrystusie, gdy trzymamy się duchowych ram wiary, manifestują się ponadnaturalne zdolności reprezentowania Boga:
 - syna lub córki (podobnie jak Jezus jako Syn, ukazywał Ojca)
 - dla ekspansji Królestwa Bożego na tym świecie, poprzez głoszenie Słowa i demonstracje Bożej mocy, w celu niszczenia dzieł diabła i budowania Ciała Chrystusowego

Mk. 9:22-23 - „*...Jeśli możesz co, zlituj się nad nami i pomóż nam!*”

w.23 - Jezus Mu odrzekł: „**Co (do tego): „Jeśli możesz..” - WSZYSTKO MOŻLIWE JEST DLA TEGO, KTO WIERZY.**”

Ef. 3:20-21 - „*Temu zaś, który MOCĄ DZIAŁAJĄCĄ W NAS, MOŻE UCZYNIĆ NIESKOŃCZENIE WIĘCEJ (ponad miarę), NIŻ PROSIMY CZY ROZUMIEMY (pojmujemy),*

w.21 - *Jemu chwala w Kościele i w Chrystusie Jezusie, po wszystkie pokolenia wieku wieków! Amen.*”

WSZYSTKO MOŻLIWE JEST DLA CZŁOWIEKA ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W BOŻEJ WOLI!

Nie możemy ograniczać Boga

Niektórzy nadużywają powiedzenia: „A gdzie jest to napisane?”

- Nieuzasadnione, literalne podejście do Słowa Bożego, bez duchowego zrozumienia, może ograniczyć działanie Ducha Świętego w życiu pojedynczego wierzącego lub całego kościoła
- W życiu takich wierzących większa wiara nie może się pojawić, ponieważ odczytując Pismo, trzymają się zrozumienia litery, a nie objawienia Ducha Świętego
- Tacy wierzący nie są gotowi na swobodne poruszanie się Ducha Świętego poprzez kościół, tak, jak On chce

Nie możemy ograniczać siebie samych

- Polegajmy na duchowym zrozumieniu Pisma
- W sercu powinniśmy wiedzieć przez świadectwo Ducha Świętego, że poruszamy się w zdrowych ramach wiary
- Nie pozwólmy, aby świat, okoliczności, ludzie, również niektórzy wierzący, zatrzymali nas poprzez niewiarę
- Człowiek wiary gotowy jest na poruszenia Ducha Świętego, ufa Bogu, czyni wszystko, co On chce, nawet, jeśli wydawałoby się to najbardziej szaloną rzeczą w oczach ludzi

4) Serce musi być we właściwym miejscu - poddane Bogu!

- CHRYSTUS WZOREM PODDANIA SIĘ BOGU:

Łk. 22:42 - „(Jezus upadłszy na kolana modlił się) mówiąc:

„OJCZE, JEŚLI (TAK) POSTANAWIASZ (TAKI MASZ ZAMYŚŁ) - *zabierz ode mnie ten kielich!* **JEDNAK NIE MOJA WOLA, LECZ TWOJA NIECH SIĘ STANIE!**”

- Pan Jezus, **jako człowiek**, w obliczu zbliżającej się śmierci krzyżowej, jeśli byłoby to możliwe, chciał jej uniknąć („zabierz ode mnie ten kielich!”), co po ludzku jest zrozumiałe. Jednak **jako Syn Boga**, **główną motywacją Jego modlitwy, była prośba o wypełnienie woli Ojca. Bóg wysłuchał Jezusa - wypełniając Swoją wolę.** Udzielił Mu potrzebnej łaski wzmacniając Go, prowadząc na śmierć krzyżową

- ŁASKA BOŻA JEST DLA POKORNYCH (UNIŻONYCH):

1P. 5:5-6 - „Wszyscy zaś wobec siebie wzajemnie *przyobleczcie się w pokorę.*

Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym daje łaskę.

w.6 - **UPOKÓRZCIE (UNIŻCIE) SIĘ WIĘC POD MOCNĄ RĘKĄ BOGA,**

ABY WAS WYWYŻSZYŁ W STOSOWNEJ CHWILI.”

- Jest niemożliwe wykonywać wolę Bożą bez łaski, czyli ponadnaturalnej zdolności otrzymywanej od Ducha Świętego
- Mamy przyoblec się w pokorę, ponieważ Bóg „pysznym się sprzeciwia, a pokornym daje łaskę”

- STRZEŻ SWOJEGO SERCA:

Prz. 4:23 - „Z całą pilnością STRZEŻ SWEGO SERCA, bo życie ma tam swoje źródło.”

1J. 5:18-19 - „Wiemy, że *każdy zrodzony z Boga nie grzeszy*, lecz kto się narodził z Boga STRZEŻE SIEBIE, a *Zły go nie dotyka*.”

w.19 - Wiemy, że jesteśmy z Boga, cały zaś świat leży w złym.”

JAK PILNUJESZ SWEGO SERCA, TAK WYKONASZ WOLĘ BOŻĄ

- Wierzący powinien:

- ponad wszystkim chcieć poznawać wolę Boga, by ją gorliwie wypełniać

(Rz. 12:1-2)

- stale napełniać się Duchem Świętym (Ef. 5:18)

- ufać Bogu w każdych okolicznościach i pilnować, aby nie pojawiła się niewiara, która jest grzechem (Rz. 14:23)

- nie wchodzić w obszar cielesności (grzechu), lecz pozostawać w duchu (w Duchu Świętym), co sprawia, że nie ulegamy pożądliwości ciała

(Ga. 5:16 + Rz. 8:13)

Rz. 8:7-9 - „...Dążność (zamysł) ciała jest wrogiem (nieprzyjacielem) Boga, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu, ani nawet nie jest (do tego) zdolna.

w.8 - A ci, którzy są w ciele (żyją według ciała), Bogu podobać się nie mogą.

w.9 - Wy zaś nie jesteście w ciele (nie żyjecie według ciała), ale w duchu, skoro (rzeczywiście) Duch Boga w was mieszka.

Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusa (Ducha Świętego), ten do Niego nie należy.”

- Dla wszystkich wierzących w Chrystusie, którzy chodzą w duchu (w Duchu Świętym) - co powinno być stanem normalnym, działa łaska Boża

ALBO ŁASKA ALBO GRZECH!

Musimy wiedzieć, że życie pod łaską i **świadome** grzeszenie

NIE DZIAŁAJĄ JEDNOCZEŚNIE!

- NIEBEZPIECZEŃSTWO GRZECHEU:

- WIERZĄCY NIE DBAJĄCY O STAN SWOJEGO SERCA ZATWARDZA JE I WCHODZI CORAZ BARDZIEJ W CIELESNOŚĆ, co prowadzi do jej rozwoju i zgodę na grzech, czego konsekwencją może być zatrzymanie przepływu łaski Bożej

- CZŁOWIEK TAKI ZAJĘTY JEST NAJCZĘŚCIEJ WŁASNYM GRZECHEM I CORAZ MNIEJ MYŚLI O WYKONYWANIU BOŻEJ WOLI

Jk. 1:13-15 - „Nikt doświadczany niech nie mówi,
że Bóg go doświadcza (kusi złem).

Bóg bowiem ani nie jest doświadczany złem (kuszony złem),
ani też nikogo nie doświadcza (kusi złem).

w.14 - To **własna pożądlliwość doświadcza każdego** (kusi do zła)
odciągając (wabiąc) i nęcąc.

w.15 - Następnie pożądlliwość, gdy zajdzie w ciążę, **rodzi grzech**,
a skoro grzech dojrzeje, **płodzi śmierć.**”

- gr. pejrasmos - doświadczenie, sprawdzenie, próbowanie,
pokusa (negatywnie)

- Wierzący nie powinien lekceważyć grzechu, lecz wiedzieć, że

POŻĄDLIWOŚĆ CIAŁA MOŻE PROWADZIĆ DO GRZECHU,

A GRZECH DO ŚMIERCI,

CZYLI NAWET DO ODPADNIĘCIA OD BOGA

Pwt. 29:17-19 (inni: Pwt. 29:18-20) - „**NIECH NIE BĘDZIE MIĘDZY WAMI**
ŻADNEGO mężczyzny ani kobiety, ani rodu (rodziny), ani pokolenia,
KTÓREGO SERCE BY DZIŚ SIĘ ODWRÓCIŁO OD PANA, Boga waszego,
idąc służyć bogom tych narodów. Niech nie będzie między wami korzenia,
wydającego trucznię lub piołun.

w.18 - A gdyby ktoś, słysząc słowa tego przekleństwa, **SCHLEBIAŁ SOBIE**
(BŁOGOSŁAWIŁ) W SERCU mówiąc: „**BĘDĘ MIAŁ POKÓJ, NAWET CHODZĄC W**
UPORZE (ZATWARDZIAŁOŚCI) MEGO SERCA” - w ten sposób sprowadzając
zgubę na (ziemię) tak nawodnioną, jak i suchą -

w.19 - nie zechce mu Pan przebaczyć, lecz zaraz rozpali się (zapłonę) gniew
i zazdrość Pana przeciwko temu człowiekowi. **Spadną na niego wszystkie**
przekleństwa zapisane w tej księdze, a **PAN WYMAŻE JEGO IMIĘ SPOD NIEBA.**”

- Jeśli ktoś w kościele czyni zło („**wydaje trucznię**”), a oszukuje siebie
samego, myśląc, że „**będzie miał pokój, nawet chodząc w uporze**
swojego serca”, to najpierw doświadczy działania przekleństwa
(serii nieszczęść (**Kpł. 26:14-33**)), które będzie miało na celu
przyrowadzenie takiej osoby z powrotem do Boga (**1Kor. 5:5**).

Jeśli to nie zmieni zatwardziałego serca, to Bóg „**wymaże imię tej osoby**
spod nieba”, czyli utraci zbawienie (śmierć wieczna)

- Niektórzy ludzie uczęszczają do pewnych kościołów i wyznają ustami,
że „Bóg jest moim Zbawicielem” lub „Bóg jest ze mną”, itp.,
podczas, gdy **wcale nie widać, żeby prowadzili uświęcone życie,**
odpowiadające ich wyznaniu

- Czy ktoś, kto wyznaje, że „**jest zbawiony**”, a żyje w grzechu
i gorszy wszystkich wokół („**wydając trucznię**”), **naprawdę jest**
zbawiony? MOŻE TAK, A MOŻE JUŻ NIE, A MOŻE NIGDY NIE BYŁ
ZBAWIONY. Niewątpliwie, trzeba byłoby się przyjrzeć takiej osobie,

bo jej zachowanie jest naganne, a kościół powinien być święty,
tak jak Chrystus jest Święty i bez grzechu

- NAWRÓCENIE Z GRZECHU:

**JEŚLI BYŁEM W GRZECHU, TO MOJE WYZNANIE WIARY
POWINNO ZACZAĆ SIĘ OD WYZNANIA GRZECHÓW**

- Bóg pomaga nam się uświęcać, dlatego, jeśli zgrzeszyliśmy, grzech na pewno będzie wskazywany przez Ducha Świętego, abyśmy się od niego odwrócili, wyznali go i przyjęli przebaczenie (1J. 1:9)
- Trzeba pozwolić, by Bóg pomógł nam posprzątać bałagan w naszym życiu
- Powinniśmy zachować miękkie serce względem Ojca, pamiętając, że jesteśmy Jego dziećmi. Jeśli syn zgrzeszy wobec Ojca, to tak jak w zdrowych, prawidłowych, rodzinnych relacjach, niech szczerze przeprosi Ojca, wyznając Mu całą prawdę, a On przebaczy i wzmocni relację miłości

5) Cieleśne wyznawanie (nie jest wyznawaniem wiary)

a) NIEDOJRZAŁE (BEZ ZROZUMIENIA):

- Jest to niedojrzałe wyznawanie wersetów biblijnych lub ich części, albo też całkowicie nieprawdziwych twierdzeń, bez głębszego, duchowego zrozumienia Słowa Bożego
- Takie wyznawanie jest często oparte o pewne nauczania, teologię lub tradycje pewnych kręgów chrześcijańskich lub sekt
- Fałszywa wiara członków takich zgromadzeń, powstaje na skutek ślepego zaufania ludziom, prowadzącym te zgromadzenia, BEZ OSOBISTEGO WKŁADU W POZNANIE PRAWDY (Jr. 17:5 + Mt. 15:14)
- Smutne jest, że członkowie tych zgromadzeń przez niewłaściwe wyznania „wiary” doznają niepotrzebnych frustracji, że „Słowo Boże nie działa”, tracą drogocenny czas, aby być efektywnie użytymi dla Królestwa Bożego, a **niektórzy w ekstremalnych przypadkach mogą nie dostąpić zbawienia**

b) DLA ZASPOKOJENIA ŻĄDZ:

- Główną motywacją, często bardzo ukrytą i na pierwszy rzut oka jakby niezauważaną jest pragnienie zaspokojenia swoich pragnień, chęci posiadania rzeczy materialnych lub przyjemnego życia, bez konieczności poznania samego Dawcy tych błogosławieństw jak i Jego woli. Chodzi o szybkie zaspokojenie pragnień, a Bóg sprowadzony jest do roli sługi, który poprzez wypowiedzenie pewnych wersetów z biblij, musi dostarczyć to, co się wypowiedziało, bo przecież obiecał i sam dał nam te Pisma

**WYZNAWANIE, W KTÓRYM BOGA TRAKTUJE SIĘ JAK SŁUGĘ, BEZ NALEŻYTEGO
SZACUNKU I PODDANIA, DZIAŁA PODOBNIIE JAK CZARY I ZAKŁĘCIA,
GDZIE MA BYĆ DOSTARCZONE TO, CO CHCEMY**

1Tm. 6:8-10 - „*Mając natomiast żywność i odzienie, bądźmy z tego zadowoleni.*

w.9 - A ***CI, KTÓRZY CHCĄ SIĘ BOGACIĆ,***

WPADAJĄ W DOŚWIADCZENIE I PUŁAPKĘ

oraz w liczne bezmyślne i szkodliwe pożądanja,

KTÓRE POGRĄŻAJĄ LUDZI W ZEPSUCIE (zniszczenie) I ZATRACENIE.

w.10 - Albowiem ***KORZENIEM WSZELKIEGO ZŁA JEST MIŁOŚĆ PIENIĘDZY,***

po którą sięgając, NIEKTÓRZY ZABŁAKALI SIĘ Z DAŁA OD WIARY I SIEBIE

SAMYCH PRZESZYLI WIELU BOLEŚCIAMI (nadziali się na liczne bóleści).”

Jk. 4:1-4 - „*Skąd (się biorą) wojny i walki (kłótnie) między wami?*

Nie skądinąd, (tylko) z waszych żądz (pragnień przyjemności),

które walczą w członkach waszych.

w.2 - ***POŻADACIE, A NIE MACIE***, zabijacie i ***ZAŻDROŚCIE, A NIE MOŻECIE***

OSIAGNAĆ. Walczycie (spieracie się) i prowadzicie wojny, a nie posiadacie,

gdyż nie prosicie.

w.3 - ***PROSICIE, A NIE OTRZYMUJECIE, BO ŹLE PROSICIE,***

BY WYDAWAĆ NA SVOJE ŻĄDZE (PRZYJEMNOŚCI).

w.4 - ***CUDZOŁOŹNICY, (CZYŻ) NIE WIECIE, ŻE PRZYJAŹŃ ZE ŚWIATEM JEST***

NIEPRZYJAŹNIĄ Z BOGIEM? JEŻELI WIĘC KTOŚ ZAMIERZAŁBY BYĆ

PRZYJACIELEM ŚWIATA, STAJE SIĘ NIEPRZYJACIELEM BOGA.”

**NIE MAMY SKUPIAĆ SIĘ NA SOBIE, ALE NA BOGU I NA JEGO KRÓLESTWIE,
A WSZYSTKO, CO POTRZEBUJEMY, BĘDZIE NAM DODANE**

**EWANGELIA, KTÓRA SKUPIA SIĘ GŁÓWNIEM NA TYM, CO CZŁOWIEK MOŻE
OTRZYMAĆ W TYM ŻYCIU, JEST ZWODZENIEM**

- PRZYKŁADY:

- Użycie bez pomocy Ducha Świętego wersetu wyrwanego z biblijnego kontekstu lub jakiegoś tekstu religijnego, niezgodnego z Bożym objawieniem oraz zastosowanie go, nie będzie wyznaniem wiary
- Złe wyznawanie pod wpływem cielesnej pożądliwości jest wykrzywianiem Prawdy, a więc fałszem. Na przykład, gdy ktoś życzy sobie drogie auto, ponieważ inni takie mają i mówi „Ty Jezu stałeś się dla mnie ubogim, aby mnie swoim ubóstwem ubogacić!”, a przecież w wersecie tym (**2Kor. 8:9**), chodzi o znacznie więcej
- Wyznawanie przeciwne prowadzeniu Ducha Świętego, jest wymuszaniem, podobnym do wykręcania Bogu ręki, aby wykonał to, co chcemy. Istnieje prawdopodobieństwo, że jeśli Bóg nie zrobi tego, co chcemy, nasza wiara może podupaść (**1Tm. 6:10**)

- Wyznawanie „Nic mnie nie dotknie!” (Ps. 91:10) podczas, gdy człowiek pozostaje w grzechu lub niewierze nie przyniesie oczekiwanego rezultatu

- **Przemiana wewnętrznego człowieka**

Rz. 1:16-17 - „Bo ja (Paweł) nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw Żyda, potem Greka.

w.17 - W niej bowiem jest objawiana sprawiedliwość Boża **Z WIARY KU WIERZE**, jak jest napisane: „A **SPRAWIEDLIWY Z WIARY ŻYĆ BĘDZIE.**”

- Wiara pochodzi z łaski Bożej, co sprawia, że żyjąc **OD ŁASKI DO ŁASKI**, działa w nas coraz większa wiara i prowadzi nas **OD WIARY DO WIARY** - czyli od słowa objawionego do słowa objawionego

SPRAWIEDLIWY ŻYJE

OD ŁASKI DO ŁASKI ORAZ OD WIARY DO WIARY

2Kor. 4:3-6 - „A jeśli nawet Ewangelia nasza jest zasłonięta, to tylko dla tych jest zasłonięta, którzy dają się zgubić,

w.4 - dla niewierzących, których umysły zaślepił bóg tego świata (wieku), aby nie oślnił ich **blask Ewangelii - chwały CHRYSTUSA, KTÓRY JEST OBRAZEM BOGA.**

w.5 - Nie głosimy bowiem siebie samych, lecz Jezusa Chrystusa Pana, a nas jako niewolników waszych dla Jezusa.

w.6 - Albowiem **Bóg, Ten, który powiedział, aby z ciemności zajaśniało światło, zajaśniał w naszych sercach, DLA OŚWIECZENIA POZNANIA CHWAŁY BOŻEJ NA OBLCZU (TWARZY) CHRYSTUSA.**”

BÓG ZAJAŚNIAŁ W NAS,

ABYŚMY POZNAWALI CHWAŁĘ BOŻĄ

NA OBLCZU CHRYSTUSA, KTÓRY JEST OBRAZEM BOGA

Kol. 3:9-11 - „Nie okłamujcie się nawzajem,

boście zdjęli z siebie dawnego (starego) człowieka z jego uczynkami,

w.10 - a **PRZYOBLEKLI NOWEGO (CZŁOWIEKA), ODNAWIAJĄCEGO SIĘ** (w przemianie według jakości) **KU (GŁĘBSZEMU) POZNANIU NA OBRAZ TEGO, KTÓRY GO STWORZYŁ** (nowego człowieka w Chrystusie),

w.11 - gdzie nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz **WSZYSTKIM WE WSZYSTKICH (JEST) CHRYSTUS.**”

ZOSTAŁEM STWORZONY W CHRYSTUSIE,

ABY POZNAWAĆ BOGA WEDŁUG OBRAZU CHRYSTUSA,

GDZIE WSZYSTKIM WE WSZYSTKICH JEST CHRYSTUS

2Kor. 4:16-18 - „Dlatego nie poddajemy się złu (nie mamy do czynienia ze złem), ale jeśli i ten zewnętrzny nasz człowiek niszcze, to jednak **TEN, KTÓRY JEST WEWNĄTRZ, ODNAWIA SIĘ Z DNIA NA DZIEŃ** (w przemianie według jakości).

w.17 - Ten bowiem nasz chwilowy i lekki ucisk, prowadzi nas **OD BEZMIARU DO BEZMIARU** (od obfitości do obfitości) **OGROMU** (wagi, ciężaru) **CHWAŁY W WIECZNOŚCI**.

w.18 - My nie wpatrujemy się w to, co widzialne, lecz w to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne, przemija (jest tymczasowe), to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie.”

**CZŁOWIEK WEWNĘTRZNY PRZEMIENIA SIĘ
UŚWIECAJĄC SIĘ Z DNIA NA DZIEŃ
OD BEZMIARU DO BEZMIARU
CHWAŁY W WIECZNOŚCI**

2Kor. 3:18 - „**MY WSZYSCY** zaś z odsłoniętą twarzą odbijając (jak w zwierciadle) **chwałę Pana, W TEN SAM OBRAZ JESTEŚMY PRZEMIENIANI - Z CHWAŁY W CHWAŁĘ**, tak jak (dzieje się to) przez Ducha Pańskiego.”

- Kiedy ktoś zwraca się do Pana, zasłona ślepoty opada z serca - dzięki łasce Bożej widzi chwałę Pańską
- Modlitwa w Duchu Świętym przynosi prawdziwą wolność

**SPOTYKAJĄC SIĘ Z BOGIEM NA MODLITWIE W WOLNOŚCI W DUCHU ŚWIĘTYM,
W OBRAZ BOŻY JESTEŚMY PRZEMIENIANI
Z CHWAŁY W CHWAŁĘ**

- Chrystus „ODBIJA” W MOIM DUCHU swoją twarz (poznanie Chrystusa) i jestem PRZEMIENIANY W JEGO OBRAZ (zaczynam praktykować poznanie Chrystusa w życiu)
- Duch Święty „odbił” na moim duchu swoją obecność:
 - Napełnił mnie mądrością nie z tego świata
 - Napełnił objawieniem Chrystusa i Boga, które może dać tylko sam Bóg
 - nazywamy to prawdziwym poznaniem Boga
- I przemieniam się „z chwały w chwałę” - tzn. coraz bardziej Życie Boże MANIFESTUJE się przeze mnie w moim życiu

J. 14:20 - „**W OWYM DNIU** (gdy przyjdę do was w Duchu Świętym **w.17-18**)

POZNACIE, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.”

- Wierzący Nowego Testamentu dzięki obecności w nich Ducha Świętego, otrzymują głębsze poznanie Boga oraz wzajemnych zależności między wierzącymi a Bogiem

Hbr. 3:1-2 - „**DLATEGO**, bracia święci, uczestnicy powołania niebiańskiego,

ROZWAŻCIE (POJMIJCIE) Tego **Wysłannika (Apostoła)**

i Arcykapłana naszego wyznania - JEZUSA,

w. 2 - KTÓRY JEST WIERNYM TEMU, KTÓRY GO USTANOWIŁ,

jak i Mojżesz w całym Jego Domu.”

2P. 1:2-3 - „Łaska wam i pokój niech będą pomnożone PRZEZ POZNANIE BOGA I JEZUSA - PANA NASZEGO,

w.3 - ponieważ Boża Jego moc podarowała nam wszystko (co się odnosi) do życia i pobożności, PRZEZ POZNANIE Tego, który powołał nas z powodu swej chwały i doskonałości.”

WSZYSTKO, CO POTRZEBUJEMY JEST GOTOWE W CHRYSTUSIE,
A OTRZYMAMY TO TYLKO PRZEZ POZNANIE CHRYSTUSA!

1Kor. 13:12 - „Bo **TERAZ WIDZIMY (JAKBY) W ZWIERCIADLE, NIEJASNO (NIEWYRAŹNIE),**
WTEDY ZAŚ (ZOBACZYMY) TWARZĄ W TWARZ.

TERAZ POZNAJĘ PO CZĘŚCI, WTEDY ZAŚ POZNAM TAK, JAK I ZOSTAŁEM POZNANY.”

JEŚLI TERAZ POZNAJEMY WSPANIAŁOŚĆ BOŻĄ PO CZĘŚCI,
JAK WIELKIE POZNANIE BOGA CZEKA NA NAS W WIECZNOŚCI!?